

A kert

FEUILLETON - LVII. évfolyam, 8. szám, 2013. február 22.

Mirtelen, meredeken lejtett, a hátsó udvartól élő sövény választotta el. Az volt a határ. Onnan túl valami egészen más kezdődött. Nelli nagy, nagy kertjét azért is szerettem annyira, mert mélyen a ház szintje alá kellett lemenni hozzá, rozoga falépcsőkön. Ilyennek képzeltem a külföldet. Külföldnek éreztem és neveztem. Föld volt ugyan, de egészen más, mint bármely föld, amelyen addig jártam. Sem Románia, sem Magyarország nem volt külföld. Kolozsvár a legeslegbelsőbb volt, hiszen hol Romániában volt, hol Magyarországon, de mi, a család mindig itt éltünk. Úgy tudtam, ez a biztonság. Az állandóság. A kert volt a kaland. Már csak azért is, mert, mondom, meredeken iramodott lefelé, izgalmas volt legurulni rajta nyáron, leszánkázni télen.